

RECENSIE DANS

Fuck corona, let's dance!

Seppe Baeyens is een meester in sociale choreografie, wat hij nog maar eens bewijst met het openluchtspektakel *Birds*.

Charlotte De Somviele

Vrijdag 9 juli 2021 om 3.25 uur

Al snel barst *Birds* uit in het soort dansfeest waar je al anderhalf jaar naar hunkert. © Sofie De Backere

Birds

Seppe Baeyens, Yassin Mrabtifi en Martha Balthazar / Ultima Vez. *Birds* speelt nog tot en met 11 juli in Molenbeek, tickets via www.kvs.be

★★★★☆

Democratisch. Toegankelijk. Verbindend. Voor choreograaf Seppe Baeyens zijn het geen dure modewoorden, maar de essentie van zijn werk. Het vertaalt zich in trage creatieprocessen met een intergenerationele cast van lokale amateurs en professionele dansers die samen een voorstelling maken.

Voor *Birds* trekken Baeyens en co-creators Martha Balthazar en Yassin Mrabtifi voor het eerst de publieke ruimte in. Althans, dat was het plan. Omdat het publiek bijna net zoveel beweegt als de dansers, moesten ze door de coronacrisis uitwijken van de Molenbeekse parvis naar de oude Delhaize-site aan de Osseghemstraat waar veel minder passage is.

Wat een sfeer

De overgave is er gelukkig niet minder om. Slechts enkele minuten hebben de vijftien dansers – de jongste is 10, de oudste 71 – nodig om 80 toeschouwers op de dansvloer te krijgen. Het begint met oogcontact en twee uitnodigende armen: zo weinig heb je nodig om je welkom te voelen. Voor je het weet, vorm je een massacirkel en slinger je in groepjes als slangen over het terrein. Dan weer neem je even de tijd om te kijken naar deze prachtige sociale sculptuur onder de goudgele zon.

***Het begint met
oogcontact en twee
uitnodigende armen: zo
weinig heb je nodig om je
welkom te voelen***

Op de hartslag van de muziek – een bijzondere mix van elektronische beats en traditionele percussie – barst *Birds* uit in het soort dansfeest waar je al anderhalf jaar naar hunkert. De signatuur van breakdancer Mrabtifi, die de logica van de straat als geen ander kent, laat zich voelen in de *cyphers* waarin enkele tieners hun beste rap- en hiphopmoves bovenhalen, maar ook in de opzweepende battles waarbij het publiek elkaar twerkend uitdaagt. Wat een sfeer! Uit de appartementen rond de site stijgt spontaan applaus op, enkele gezinnen uit de buurt sluipen het terrein op en schuifelen bij elke vreugdekreet dichterbij.

Wezenlijk solidair

Hoe groot zou de impact geweest zijn in de echte publieke ruimte, met de stad als onverwachte derde speler? Hoe mooi was het geweest als deze minigemeenschap zich ook had kunnen openstellen voor mensen zonder theaterticket. Fuck corona. Toch

Wezenlijk solidair

Hoe groot zou de impact geweest zijn in de echte publieke ruimte, met de stad als onverwachte derde speler? Hoe mooi was het geweest als deze minigemeenschap zich ook had kunnen openstellen voor mensen zonder theaterticket. Fuck corona. Toch spreekt het voor de makers dat deze versie niet als een surrogaat voelt. Ongelooflijk hoe Baeyens er telkens weer in slaagt om een ruimte te creëren waarin iedereen zich thuisvoelt, waarin alle schroom verdwijnt en je een uur lang deel wordt van iets dat je eigen kleine zelf overstijgt. Vrij, steeds in je eigen waarde, maar toch wezenlijk solidair. Klinkt dat zweverig? Ga vooral zelf eens kijken, je scepsis zal verdwijnen als sneeuw voor de zon. Waar blijft die Ultima voor de podiumkunsten?

